

Mál nr. 405/2017**M og****V-1 vegna bifreiðarinnar A og****V-2 vegna bifreiðarinnar V****Árekstur á Hafnargötu í Reykjanesbæ þann 11.12.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið þann 23.11.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V1, dags. 5.1.2018.

Bréf V2 dags. 29.12.2017.

Tölvupóstar frá málskotsaðila, dags. 9.1.2018 og 25.1.2018.

Málsatvik.

Árekstur varð á milli bifreiðanna A og B þann 11.12.2016. Í málskoti M kemur fram að kl. 02:41 þann sama dag hafi M hringt í föður sinn og beðið hann um að koma á staðinn vegna þess að lögreglubifreiðinni B hafi verið bakkað á bifreið sína, A. Nokkrum mínútum síðar hafi M og faðir hennar haft uppi á ökumanni B og óskað eftir því að skýrsla yrði gerð um atvikið. Ökumaður B hafi hins vegar brugðist illa við og neitað að gera skýrslu, þar sem hann teldi útilokað að árekstur hefði átt sér stað. Það hafi ekki verið fyrr en M og faðir hennar mættu á lögreglustöðina og ræddu við yfirmann sem lögreglan féllst á að gera skýrslu um málið og bera saman bifreiðarnar. Við samanburðinn hafi komið í ljós að ákomur bifreiðanna stemmdu miðað við lýsingu M.

Í lögregluskýrslu sem lögreglan á Suðurnesjum gerði um atvikið kemur fram að tveir lögreglumenn ásamt ökumanni bifreiðarinnar voru í lögreglubifreiðinni í umrætt sinn og þegar faðir M gaf sig á tal við þá hafi þeir allir þvertekið fyrir að umrætt atvik hafi getað átt sér stað, þar sem bifreiðinni hafi aldrei verið ekið aftur á bak niður aðkeyrsluna að skemmtistaðnum. Haft er eftir ökumanni B að hann, ásamt tveimur öðrum lögreglumönnum hafi setið í kyrrstæðri bifreiðinni og verið að fylgjast með umferð um Hafnargötu. Þeir hafi verið búnir að vera þar í um 40-50 mínútur þegar faðir M kom og lét vita að B hafi verið bakkað á bifreið dóttur sinnar. Ökumaður B kveðst þá hafa farið út úr bifreiðinni ásamt hinum lögreglumönnum og þeir allir verið fullvissir um að það væri útilokað að árekstur hafi orðið með bifreiðunum. Þá er haft eftir ökumanni B að á vinstra afturhorni bifreiðarinnar hafi verið óhreinindi svo útilokað væri að hornið hafi farið utan í A. Þá væri smá skemmd á afturhorninu en hún væri gömul.

M lýsir atvikum hins vegar með þeim hætti að hún hafi verið að skutla vini sínum á skemmtistað við Hafnargötu og þegar hann hafi verið nýbúinn að yfirgefa bifreiðina hafi B verið bakkað á bifreið sína. Þá kemur fram í gögnum málsins að hún hafi ekki þorað að vekja athygli ökumanns B á atvikinu fyrr en faðir hennar hafi verið kominn á staðinn. Engin vitni urðu að atvikinu.

Álit.

Af gögnum málsins er ljóst að annars vegar er ágreiningur á milli aðila annars vegar um það hvort árekstur hafi orðið með bifreiðunum og hins vegar með hvaða hætti áreksturinn varð. Taka verður upplýsingum úr lögregluskýrslunni sem lögreglan á Suðurnesjum gerði um atvikið með nokkrum fyrirvara, þar sem um er að ræða skýrslu sem unnin er af sama embætti og lögreglumennirnir í bifreið B störfuðu við. Af þeim mælingum á ákomum bifreiðanna, sem lögreglan framkvæmdi og getið er um í skýrslunni, verður þó að teljast sannað að árekstur hafi orðið með bifreiðunum í umrætt sinn. Ökumenn greinir á um aðdraganda árekstursins og með hvaða hætti hann varð. Miðað við fyrirliggjandi gögn eru ekki forsendur til að leggja sök á annan ökumann fram yfir hinn og er sök því skipt til helminga.

Niðurstaða.

Hvor ökumaður ber helming sakar.

Reykjavík 30. janúar 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.